Θεοτοχίον. Ἦχος λ̅π̅ ϊ̈ϙ Κε χ̅ρ̅

(Μ) (Δ)
Και νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω ω ω νας
(Π)
των αι ω ω ω ω νων Α α μην
(Μ) (Π)
Μα χα ρι ι ζο μεν σε Θε ο το χε παρ θε ε νε
(Δ) (Κ) (Δ) (Κ) (Π)
και δο ξα α ζο μεν σε οι πι στοι οι χα τα χρε
(Δ) (Κ)
ε ος την πο λιν την α σει στον το τει ει χος το
(Δ) (Π)
αρ ρη χτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι αν και χα
τα φυ γην τω ω ων φυ χων η μω ω ω ω ω ω
(Μ)
ω ω ων